

Vragen door de leden der Kamer gesteld overeenkomstig artikel 140 van het Reglement van Orde, en de daarop door de regering schriftelijk gegeven antwoorden

4

Vragen van het lid **Eversdijk** (CDA) op 16 mei 2000 medegedeeld aan de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat

1

Heeft u kennisgenomen van het feit, dat in het eerste kwartaal 2000 in Zeeland aanzienlijk meer (1999: 10.212, 2000: 13.442) muskusratten zijn gevangen dan in het eerste kwartaal 1999 en dat dit vooral komt door de hoge vangsten in Zeeuws Vlaanderen (1999: 9.072, 2000: 12.557)?

2

Bent u het eens met de stelling dat de inzet van extra vangers een zeer belangrijke oorzaak is van dit resultaat, maar dat deze hoge vangsten tevens wijzen op een nog steeds veel te sterke populatie?

3

Bent u bereid in overleg met het Interprovinciaal Overleg en de Unie van Waterschappen de financiering van de muskusrattenbestrijding opnieuw te bezien in verband met het feit dat de inzet van extra vangers wellicht permanent zal moeten zijn om de populatie terug te dringen en dat mede daardoor de lasten te zwaar drukken op de ingelanden in dun bevolkte gebieden als de Provincie Zeeland?

4

Is er enige voortgang te melden ten aanzien van andere vangst- en bestrijdingsmethoden, mede gelet op

de omstandigheid dat de huidige methoden (klemmen en verdrinking in kooien) niet bepaald als diervriendelijk beschouwd kunnen worden?

5

Mag in België nog (steeds) gebruik gemaakt worden van chemische bestrijdingsmethoden?

6

Hoe is de situatie ten aanzien van de beverrat; neemt de populatie nog steeds toe en hoe groot is het (ver)spreidingsgebied?

Antwoord

Antwoord van mevrouw **J. M. de Vries**, staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat. (Ontvangen 28 november 2000)

1

Ik ontvang jaarlijks van het IPO een landelijk overzicht met toelichting betreffende de voortgang van de bestrijding van de muskusratten. In het jaarverslag over 1999 is reeds de verwachting uitgesproken dat de vangsten met name in het voorjaar van 2000 zouden toenemen.

2

Het vangstresultaat wordt beïnvloed door vele factoren. De zachte winters van 1998–1999 en 1999–2000 betekenden enerzijds een lang voortplantingsseizoen en daarmee meer jongen en minder natuurlijke sterfte, anderzijds redelijk weer om de bestrijding uit te voeren en daardoor meer vangstmogelijkheid.

Ook organisatorische en uitvoeringsaspecten kunnen van invloed zijn op de vangsten. Om beter zicht te krijgen op de effecten van dergelijke factoren hebben de provincies vorig jaar besloten tot het aanstellen van een landelijk coördinator.

3

Ik ben niet bereid om de gedecentraliseerde financiering van de muskusrattenbestrijding opnieuw te bezien. Ik acht de financiële consequenties van de mogelijke inzet van extra vangers niet zodanig zwaarwegend dat daarmee de lokale lastendruk (waterschapsheffingen en gemeentelijke belastingen) in dun bevolkte gebieden zoals in Zeeland, onacceptabel hoog zou worden.

4

In EU-kader moeten alle vangmiddelen aan genormeerde kwaliteitstests worden onderworpen. Ter vervanging van de afgekeurde vangmiddelen voor de muskusrat zoekt de EU vervolgens naar alternatieven. De totstandkoming van de normering en het toetsen van de vangmiddelen blijkt een moeizaam proces. Voor de muskusrattenbestrijding in Nederland zijn er tot nog toe geen resultaten te melden.

5

Ja. Deze methoden worden evenwel steeds minder toegepast.

6

De populatieomvang en het verspreidingsgebied van de beverrat nemen nog steeds toe, mede als gevolg van de recente, relatief zachte winters. Het IPO en de Unie van Waterschappen hebben zich gebogen over de vraag in hoeverre de beverrat permanent bestreden moet worden. Zij hebben in 1998 een Interimplan Beverrattenbestrijding vastgesteld en bij wijze van proef, vanaf eind 1999, gedurende twee jaar geld beschikbaar gesteld voor extra vangers. Verder laten zij veldbiologisch onderzoek verrichten naar de beverrat en wordt onderzoek gedaan naar vangmiddelen voor de beverrat.